

Slavnost Těla a krve Páně A

Protože je to jeden chléb, tvoříme jedno tělo, i když je nás mnoho, neboť všichni máme účast na jednom chlebě. (1 Kor 10,17)

První čtení

Deuteronomium 8,2-3.14b-16a

Mojžíš řekl lidu: "Pamatuj na celou cestu, po níž tě vedl Hospodin, tvůj Bůh, čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil, aby tě zkoušel, aby poznal, co je v tvém srdci, zda budeš zachovávat jeho příkazy, nebo ne. Pokořil tě, dal ti pocítit hlad a nasýtil tě manou, kterou jsi neznal ani ty ani tvoji otcové, aby tě poučil, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk může žít vším, co vychází z Hospodinových úst. Nezapomeň tedy na Hospodina, svého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví, který tě vedl po velké a strašné poušti, kde byli ohniví hadi a štíři, po pustině bez vody, který pro tebe vyvedl vodu z nejtvrďší skály, který tě sytil na poušti manou, kterou tvoji otcové neznali."

Druhé čtení

1 Korintánům 10,16-17

(Bratři a sestry!) Kalich požehnání, který žehnáme – není to účast v Kristově krvi? Chléb, který lámeme – není to účast v Kristově těle? Protože je to jeden chléb, tvoříme jedno tělo, i když je nás mnoho, neboť všichni máme účast na jednom chlebě.

Evangelium

Jan 6,51-58

Ježíš řekl zástupům: "Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa." Židé se mezi sebou přeli a říkali: "Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?" Ježíš jim

řekl: "Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli naši otcové, a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky."

K zamyšlení

Na svátek Božího Těla si církev připomíná ustanovení eucharistie při poslední večeři. Dnes je středem oslav to, co církev oslavuje po celý rok: proměnění chleba a vína v tělo a krev Krista. Eucharistie je svátost, jejíž význam překračuje pouze to viditelné.

Pro mnohé je (bylo) toto tajemství nepochopitelné, nemají k němu (již více) žádný vztah. Otázka, kterou si klademe více než u ostatních pravd víry: o co se tu vlastně jedná? Co to má vše společného s mým životem?

Původ jde až ke svátku Pessah, který byl ustanoven na památku konce útluaku a osvobození Izraele, na mocný skutek Boží, který zbudoval centrum židovské víry. A na tento mimořádný svátek, na poslední svátek, který Ježíš oslavuje se svými přáteli těsně před svou smrtí, hraje chléb a víno svou zvláštní úlohu. Chléb symbolizuje všední den, jeho námahu a lidskou práci, která nás živí a díky které žijeme. Víno symbolizující svátky a radost, vše, co nás obveseluje a co dokáže uhasit naši životní žízeň. A tento chléb a toto víno je součástí události, u které jsme zvláštním způsobem přítomni každou mši svatou a také dnes na svátek Božího Těla: Kristus nám nabízí, abychom byli obdarováni ve zcela obyčejném každodenním pokrmu jeho přítomností. Nejde o samotný chléb a víno, ale o zkušenost "přijímání" se samotným Kristem, o zkušenost, jak Boží skutečnost chce být jednotná s každým člověkem až do jeho poslední buňky v těle. A ještě jeden aspekt naší víry je zde zřejmý: v prostém chlebě, v normálním víně chce v nás Kristus přebývat, Bůh v nás chce zářit, ten, který se sám nazývá "Já-jsem-u-vás". "Já-jsem-u-vás" se neustále obnovuje, abychom se i my navzájem darovali. Eucharistie – dar našeho život, který nás chce přesvědčit, jak se každodennost může stát na jednom místě setkáním s Bohem. Ve všech věcech... Bůh...

Na mnoha místech je dnes Tělo Kristovo neseno ve slavnostních procesích ulicemi tohoto světa ve kterém žijeme a pracujeme. Přítomnost Těla Kristova v našem světě chce důrazně zviditelnit a tím připomenout, že také tento svět může být proměněn, přeměněn stejně jako se chléb stává Tělem Kristovým. Svět se může stát jiným, protože Bůh chce v tomto světě žít, proto vše, s čím se setkáme, se může stát obrazem jeho spásonosné a požehnané skutečnosti. V proměněném chlebě všednodennosti spatříme, jak se Boží lidství dotklo celého stvoření. Pro naši útěchu si musíme přiznat: všude proniká Boží spása. Nic z ní není vyjmuta nebo omezeno. A tím znovu – ve všech věcech... Bůh.